

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji podstawowych przepisów dotyczących zasad ubezpieczeń kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
	Załącznik Dyrektywy - Wspólne Zasady Ubezpieczenia Kredytu Eksportowego				
1.	<p>ust. 5. Status dłużnika</p> <p>a) Za dłużnika publicznego uznaje się każdy podmiot, który w jakiegokolwiek formie reprezentuje władzę publiczną i który nie może, ani w drodze sądowej, ani administracyjnej, zostać ogłoszony jako niewypłacalny. Może nim być dłużnik suwerenny, tzn. podmiot, który reprezentuje pełne zaufanie i wiarygodność państwa, np. ministerstwo finansów lub bank centralny, bądź jakikolwiek inny podległy podmiot publiczny, taki jak organ władzy regionalnej, lokalnej czy parapaństwowej lub inna instytucja publiczna.</p> <p>b) Oceniając status dłużnika, ubezpieczyciel bierze pod uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none"> - status prawny dłużnika, - efektywność postępowania prawnego przeciw dłużnikowi, - źródła finansowania i dochodów dłużnika; uwzględnia się przy tym fakt, że dłużnik publiczny może również spłacać długi, korzystając ze źródeł niezwiązanych z funduszami administracji rządowej, na przykład przy użyciu przychodów uzyskanych z podatków lokalnych lub poprzez świadczenie usług publicznych, 	T	§ 1 ust. 2 pkt 1-2	<p>2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:</p> <p>1) dłużniku publicznym – należy przez to rozumieć organ władzy publicznej, a także osobę albo jednostkę organizacyjną wykonującą funkcję władzy publicznej, które nie mogą zostać uznane za niewypłacalne;</p> <p>2) dłużniku prywatnym – należy przez to rozumieć dłużnika, który nie jest dłużnikiem publicznym, chyba że dłużnik ten może zostać uznany za dłużnika publicznego z uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jego status prawny, b) efektywność postępowania prawnego przeciwko niemu, c) jego źródła finansowania i dochodów, w tym fakt, że może on również spłacać zobowiązania korzystając ze środków publicznych, d) wpływ, jaki może na niego wywierać rząd państwa macierzystego, lub kontrolę, którą może nad nim sprawować; 	

	- wpływ, jaki może wywierać na dłużnika rząd kraju macierzystego, lub kontrola, którą może nad nim sprawować. c) Każdy dłużnik, który nie jest dłużnikiem publicznym według wyżej wymienionych kryteriów, jest co do zasady traktowany jako prywatny.				
2.	ust. 14 Niewypłacalność (w związku z ust. 4 pkt a [ryzyko handlowe]) Niewypłacalność prywatnego dłużnika i jego poręczyciela, jeśli występuje de iure lub de facto.	T	§ 2 pkt 1	§ 2. Ryzyko handlowe obejmuje: 1) prawne lub faktyczne stwierdzenie niewypłacalności dłużnika prywatnego oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują i spełniają określone w § 1 ust. 1 pkt 2 warunki dla dłużnika prywatnego (poręczyciel prywatny albo gwarant prywatny);	Przepis dotyczy także ubezpieczeń instrumentów finansujących IBZ i inwestycje krajowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1135 i z 2023 r. poz. 1859). W przypadku instrumentów finansujących występuje dłużnik (zazwyczaj kredytobiorca).
3.	ust. 15 Zwłoka (w związku z ust. 4 pkt a-b [ryzyko handlowe i polityczne]) Zwłoka dłużnika i jego poręczyciela, jeśli występuje.	T	§ 2 pkt 2 § 3 pkt 1 § 3 pkt 2	(§ 2) 2) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika prywatnego oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują i spełniają określone w § 1 ust. 1 pkt 2 warunki dla dłużnika prywatnego (poręczyciel prywatny albo gwarant prywatny); §3 Ryzyko polityczne obejmuje 1) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika prywatnego oraz jego poręczyciela albo gwaranta, którzy spełniają określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 warunki dla dłużnika publicznego (poręczyciel publiczny albo gwarant publiczny); 2) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika publicznego oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują;	Przepis dotyczy także ubezpieczeń instrumentów finansujących IBZ i inwestycje krajowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy. W przypadku instrumentów finansujących występuje dłużnik (zazwyczaj kredytobiorca).
4.	ust. 16 Jednostronne zerwanie kontraktu lub odmowa (w związku z ust. 4 pkt a-b) Decyzja dłużnika w ramach kredytu dostawcy o przerwaniu lub unieważnieniu umowy handlowej lub o odmowie przyjęcia towarów i/lub usług.	T	§ 2 pkt 3 § 3 pkt 3	(§ 2) 3) inne niż wskazane w pkt 2 zdarzenie, rozumiane jako niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez dłużnika prywatnego umowy, w szczególności bezpodstawną odmowę przyjęcia towarów lub usług.	Przepis dotyczy także ubezpieczeń instrumentów finansujących IBZ i inwestycje krajowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy. W przypadku instrumentów

				(§ 3) 3) inne niż wskazana w pkt 2 zdarzenie, rozumiane jako niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez dłużnika publicznego umowy, w szczególności bezpodstawną odmowę przyjęcia towarów lub usług;	finansujących występuje dłużnik (zazwyczaj kredytobiorca).
5.	ust. 17. Decyzja państwa trzeciego (w związku z ust. 4 pkt b [ryzyko polityczne]) Wszelkie środki lub decyzje rządu kraju innego niż kraj ubezpieczyciela lub kraj ubezpieczającego, łącznie z podejmowanymi przez władze publiczne środkami i decyzjami uznawanymi za interwencje rządu, które uniemożliwiają wykonanie, odpowiednio, umowy kredytowej lub umowy handlowej.	T	§ 3 pkt 4	4) podjęcie przez rząd państwa trzeciego, niebędącego Rzeczpospolitą Polską lub państwem ubezpieczającego, lub przez jego władze publiczne w formie uznawanej za interwencję rządu, środków lub decyzji, które uniemożliwiają wykonanie lub należyte wykonanie umowy;	Przepis dotyczy również ubezpieczeń IBZ i inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących. Inwestycje krajowe mogą być finansowane przez zagraniczne jednostki finansujące.
6.	ust. 18. Moratorium (w związku z ust. 4 pkt b) Powszechne moratorium ogłoszone przez rząd kraju dłużnika albo przez rząd państwa trzeciego, dokonującego płatności w związku z umową kredytową lub umową handlową.	T	§ 3 pkt 5	5) ogłoszenie powszechnego moratorium płatniczego przez rząd państwa dłużnika albo państwa, w którym jest realizowana inwestycja, lub państwa, które uczestniczy w dokonywaniu płatności w związku z umową;	Przepis dotyczy również ubezpieczeń IBZ i inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących. Inwestycje krajowe mogą być finansowane przez zagraniczne jednostki finansujące.
7.	ust. 19. Niemożność lub opóźnienie w dokonywaniu transferu funduszy (w związku z ust. 4 pkt b) Wydarzenia polityczne, trudności gospodarcze bądź środki prawne lub administracyjne, które wystąpią lub zostaną podjęte poza krajem ubezpieczyciela oraz uniemożliwiające lub opóźniające transfer funduszy wypłacanych w związku z umową kredytową lub umową handlową.	T	§ 3 pkt 6	6) niemożność lub opóźnienie w dokonywaniu transferu należności uiszczanych w związku z umową spowodowane wydarzeniami politycznymi, trudnościami gospodarczymi, środkami prawnymi lub administracyjnymi, które wystąpiły lub zostały podjęte poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;	Przepis dotyczy także ubezpieczeń IBZ i inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących. Inwestycje krajowe mogą być finansowane przez zagraniczne jednostki finansujące.
8.	ust. 20. Przepisy prawne w kraju dłużnika (w związku z ust. 4 pkt b) Przepisy prawne przyjęte w kraju dłużnika, na mocy których płatności dokonane przez dłużnika w walucie lokalnej są uznawane za spłatę długu, bez względu na to, że w wyniku wahań kursu walutowego takie	T	§ 3 pkt 7	7) wejście w życie przepisów prawnych w państwie dłużnika albo państwie, w którym jest realizowana inwestycja, zgodnie z którymi dokonanie przez dłużnika płatności w walucie tego państwa powoduje zwolnienie dłużnika z długu, w sytuacji gdy w wyniku wahań kursu	Przepis dotyczy także ubezpieczeń IBZ i inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących. Inwestycje

	płatności, przeliczone na walutę umowy handlowej lub umowy kredytowej, w dniu transferu funduszy nie pokrywają już kwoty długu.			walutowego płatność według stanu na dzień dokonania płatności wobec ubezpieczającego, nie jest wystarczająca do spełnienia przez dłużnika świadczenia w całości;	krajowe mogą być finansowane przez zagraniczne jednostki finansujące.
9.	ust. 21. Decyzja kraju ubezpieczyciela lub kraju ubezpieczającego (w związku z ust. 4 pkt b) Wszelkie środki lub decyzje podjęte przez rząd kraju ubezpieczyciela lub ubezpieczającego, łącznie ze środkami i decyzjami podjętymi przez Wspólnotę Europejską, odnoszące się do handlu albo inwestycji między Państwem Członkowskim i państwami trzecimi, takie jak zakaz wywozu, o ile skutki takich środków lub decyzji nie są w inny sposób pokrywane przez dany rząd.	T	§ 3 pkt 8	8) podjęcie przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej lub rząd państwa ubezpieczającego lub Unię Europejską środków lub decyzji, odnoszących się do handlu między państwem członkowskim i państwami trzecimi albo do inwestycji, w szczególności dotyczących zakazu wywozu i wwozu towarów, które skutkują uniemożliwieniem wykonania lub należytego wykonania umowy i nie są rekompensowane przez rząd albo właściwy organ Unii Europejskiej, który podejmuje te środki lub decyzje;	Przepis dotyczy również ubezpieczeń IBZ i umów je finansujących; passus „...zakaz wwozu,” dotyczy również inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących.
10.	ust. 22. Siła wyższa (w związku z ust. 4 pkt b) Przypadki siły wyższej występujące poza krajem ubezpieczyciela, do których można zaliczyć wojnę, łącznie z wojną domową, rewolucją, zamieszki, niepokoje społeczne, cyklon, powódź, trzęsienie ziemi, wybuch wulkanu, falę przyływową i awarię jądrową, o ile ich skutki nie są w inny sposób ubezpieczone.	T	§ 3 pkt 9	9) zaistnienie siły wyższej, która obejmuje w szczególności następujące zdarzenia i ich skutki: wojnę, wojnę domową, powstanie, rewolucję, zamieszki, przewlekłe masowe strajki, trzęsienie ziemi, wybuch wulkanu, cyklon, tajfun, powódź, gwałtowną falę przyływową, lawinę, pożary o rozmiarach katastrofalnych, awarię nuklearną, akty piractwa morskiego, pandemię, o ile jej wystąpienie uniemożliwia wykonanie lub należyte wykonanie umowy.	Przepis dotyczy również ubezpieczeń IBZ i inwestycji krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ww. ustawy oraz umów je finansujących.

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
§ 1 pkt 3	(ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:) 3) umowie - należy przez to rozumieć instrument finansujący, kontrakt eksportowy, umowę lub inwestycję, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1–5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, objęte ubezpieczeniem gwarantowanym w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej ustawy;	Definicja umowy (obejmowanej ochroną ubezpieczeniową) w niniejszym projekcie odwołuje się do zakresu przedmiotowego ubezpieczeń gwarantowanych, określonego w art. 1 ust. 2 pkt 2-5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, który oprócz długoterminowych ubezpieczeń eksportowych, dla których ryzyka są określone w Dyrektywie 98/29/WE obejmuje ubezpieczenia gwarantowane: (i) IBZ, (ii) inwestycji podejmowanych w celu realizacji kontraktów eksportowych (krajowych), (iii) umów przedsiębiorców zależnych i (iv) umów i inwestycji realizowanych na terytorium RP umożliwiających rozpoczynanie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu.

§ 1 pkt 4	4) inwestycji – należy przez to rozumieć inwestycję, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, objętą ubezpieczeniem gwarantowanym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy.	Definicja inwestycji w niniejszym projekcie, odwołująca się do zakresu przedmiotowego inwestycji, które mogą być obejmowane ochroną ubezpieczeniową, określonego w art. 1 ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa została wprowadzona na potrzeby zdefiniowania inwestycji, o których mowa w § 3 pkt 7 projektu.
§ 4 ust. 1-2	1. Ryzyko nierynkowe obejmuje ryzyko handlowe i polityczne, o których mowa odpowiednio w § 2 i § 3: 1) związane z dłużnikami mającymi siedzibę albo miejsce zamieszkania w państwach innych niż państwa o ryzyku zbywalnym, wymienione w załączniku do komunikatu Komisji w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do krótkoterminowego ubezpieczenia kredytów eksportowych (Dz. Urz. UE C 497 z 10.12.2021, str. 5); 2) związane z dłużnikami mającymi siedzibę albo miejsce zamieszkania albo mogące zaistnieć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w przypadku gdy ubezpieczenie gwarantowane dotyczy umów lub inwestycji o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa lub instrumentów finansujących takie umowy lub inwestycje. 2. Ryzyko handlowe i polityczne związane z dłużnikami mającymi siedziby albo miejsce zamieszkania w państwach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, traktuje się jako ryzyko nierynkowe w przypadku uznania przez Komisję Europejską ryzyka handlowego i politycznego związanego z dłużnikami z tych państw, za ryzyko tymczasowo nierynkowe.	Przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uwzględniają tryb określania krajów, do których ma zastosowanie definicja ryzyka nierynkowego (niezbywalnego) w komunikatach Komisji Europejskiej do państw członkowskich UE. Przepis ust. 1 pkt 2 wskazuje, że ochrona ubezpieczeniowa ryzyk dotyczących krajowych umów i inwestycji służących transformacji energetycznej Polski, może obejmować ryzyka o okresie trwania poniżej dwóch lat, niezależnie od komunikatów Komisji Europejskiej, które kompetencje do określania krajów o ryzyku nierynkowym ograniczają się do ubezpieczeń eksportowych. Przepis umożliwi wykonywanie przepisu art. 2 ust. 8a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa w całej rozciągłości.
§ 5	Do umów ubezpieczenia gwarantowanego, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 2010 r. w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2233).	Przepis przejściowy, określający, do których umów ubezpieczenia gwarantowanego będą miały zastosowanie projektowane przepisy.
§ 6	Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 maja 2010 r. w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2233).	Przepis końcowy.
§ 7	Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Przepis końcowy.

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy